امکان افزایش نشاط علمی با وجود ورود هوش مصنوعی به عرصه تفقه

دیشب جملهای فرمودند، فرمودند تو گفتی اجتهاد ملکه قدسیه الهیه است که این ماشینها به آن نمیرسند. تعبیری ایشان این بود که حالا که اینطور است، ما که ملکه قدسیه نداریم؛ دل خوش هستیم به این بحثهای کلاسیک؛ اگر قرار باشد هوش مصنوعی به این فضا بیاید، هم سریعتر است و هم دقیقتر است و این سبب دلسردی برای تحصیل فقه و اصول میشود. البته عرض کردم شعب دیگری از علوم حوزوی هست که بهصورت خیلی خوب میتوان از هوش مصنوعی در آنها استفاده کرد و البته در فقه و اصول هم میتوانند از آن استفاده شود. عرض من این بود: احتمال قویتر این است که اتفاقاً برعکس شود؛ نه تنها سبب دلسردی نشود، بلکه سبب دلگرمی و نشاط بیشتر شود. بهخاطر اینکه وقتی چنین هوشی میآید، کسانی که کار علمی میکنند در وجودشان از دو جهت یک چیزی فعال میشود. یک جهت این است که میخواهند اشتباهات آن را بگیرند. همین که آدم مواظب است اشتباهات این هوشی که کار میکند را بگیرد، خودش امر بسیاری مهمی است. این جهت در وجودش فعال میشود. دوم اینکه در جاهایی که سرعت و دقت دارد و میفهمیم درست گفت، یعنی ما اشتباه کرده بودیم، در آنجا هم از دقتش استفاده میکنیم. پس در هر دو حالش موجب نشاط میشود. هم دقتهایی میکند که میبینیم درست گفته و ما اشتباه کردیم، و هم مواردی است که باید بفهمیم او اشتباه کرده است. پس کسانی که تحصیل فقه میکنند، وقتی مواظب این هستند که ایرادهای آن را بگیرند و از طرفی در جاهایی که دقت کرده، استفاده کنند، این باعث نشاط علمی میشود، نه سرخوردگی علمی.

بازبینی #7
ایجاد شده 15 ژانویه 2024 11:14:31 توسط ... .
به روزرسانی شده 29 ژانویه 2025 14:26:39 توسط ... .